

## JULES VERNE en PERRY RHODAN

### Gert van 't Wout

Als groot liefhebber van het genre science fiction ben ik al meer dan 50 jaar geabonneerd op de science fiction-serie Perry Rhodan. Tot mijn grote verrassing is in de verhaalcyclus die nu gaande is een verbinding gelegd met Jules Verne. In deze bijdrage wil ik graag uitleggen welk verband werd gelegd en waarom dit heel passend is voor de Verniaan waarin dit wordt opgenomen. Eerst een korte uitleg over de achtergrond. Perry Rhodan is een Duitse SF romanserie in de stijl van de klassieke space-opera. Het eerste nummer werd in september 1961 uitgebracht. Sindsdien komen er ononderbroken wekelijks nieuwe romans uit. Tot op heden zijn er in totaal al meer dan 2950 nummers verschenen en er werden al meer dan een miljard exemplaren verkocht. Perry Rhodan is daarmee de langstlopende en meest succesvolle SF boekenserie ter wereld. Het verhaal werd in 1960 bedacht door twee Duitse SF auteurs, Karl-Herbert Scheer en Clark Darlton. Oorspronkelijk wilden ze de serie na zo'n 30 delen weer ten einde laten komen. Hoewel de critici hun neus ophaalden voor de pulpromans, bleken de boekjes zeer populair te zijn bij het grote publiek. Hierna werd besloten om het verhaal voort te blijven zetten, waarvoor een heel schrijversteam werd aangetrokken. Na verloop van tijd volgden vertalingen in andere landen, waardoor Perry Rhodan ook in het buitenland meer aanhang kreeg. Een Nederlandse vertaling verscheen voor het eerst in 1967 en wordt tot op heden nog steeds in het Nederlands uitgebracht. De Nederlandse vertaling loopt 6 jaar achter bij de Duitse versie zodat ik er nu in 2019 al zeker van ben dat ik minstens tot 2025 nog kan blijven genieten van deze serie. De titelheld, Perry Rhodan, is een Amerikaans astronaut. Tijdens een maanlanding in 1971 (dit werd in 1961 geschreven!) ontdekken Perry Rhodan en zijn bemanning een buitenaards ruimteschip, dat afkomstig blijkt te zijn van de planeet Arkon. Dit schip is voorzien van zeer geavanceerde technologie. Deze buitenaardse technologie wordt hierna gebruikt om de mensheid tot één natie te verenigen (Terra). Vervolgens begint men de rest van het universum te verkennen en te koloniseren. Er volgt een odyssee door de ruimte die duizenden jaren omvat.

Elk deel van circa 64 bladzijden bouwt voort op de voorgaande delen in tijd en hoofdpersonen. Een aantal hoofdpersonen is dan ook door een bepaalde ingeplante chip relatief onsterfelijk. Het zal duidelijk zijn dat in die 3000 delen ook een enorme tijdsoverspanning naar de verre toekomst wordt beschreven. Om een beeld te geven: in de laatst verschenen delen zijn we ongeveer in het jaar 5100 na Christus aangeland. De ontwikkelingen van de techniek en de termen die daarvoor gebruikt worden maken het voor een beginnende lezer bijna onmogelijk om het verhaal te volgen. Maar dat is ook de charme van deze serie: er is slechts een beperkte, bevoorrechte groep, die deze kennis deelt en begrijpt. Als er onder onze lezers Star Trek fans zijn, zullen ze dit waarschijnlijk wel herkennen. In een documentaire die vorig jaar op tv werd uitgezonden vertelde onze Nederlandse astronaut Andre Kuipers dat hij door juist deze serie gefascineerd is geraakt voor de ruimtevaart. Dat het schrijverscollectief dat verantwoordelijk is voor deze avonturen op een bepaald moment de naam van Jules Verne gebruiken is een teken dat deze schrijver nog steeds mensen/schrijvers inspireert. Het is eigenlijk heel grappig dat het onderwerp van de Perry Rhodanserie, waarover het hier gaat, wel in de verre toekomst speelt maar draait om een ruimtereis die met behulp van een tijdreismachine ( contextconverter) naar het verre, zeer verre verleden teruggaat. Ik ben er eigenlijk wel zeker van dat Jules Verne dit enorm had kunnen waarderen als hij nog geleefd zou hebben. Wel nu, waar gaat het om:

Citaat uit Perry Rhodan (Uitgeverij Aboland), deel 2400 met als titel: Doeltijd.

“”Voor hen stonden twee bolvormige, 800 meter grote slagschepen van de APOLLO-klasse, gemaakt uit roodblauw ynkoniet. Ertussen, zwevend op AZ-velden, een cilinder. Samen vormden ze een 2400 meter lang halterschip. Perry geeft een toelichting: Dit is de JULES VERNE: VERNE-1, VERNE-2 en het VERNE-middenstuk. De middencilinder is nog leeg: daar komt de contextconverter. Er zijn twee APOLLO-slagschepen gebruikt in plaats van ultraslagschepen omdat de c-converter hooguit 200 miljoen ton kan vervoeren. . Waar we naar toe gaan geldt de oude hyperimpedantie. Daarom is ouderwetse (sic!) technologie geïnstalleerd: syntrons, metagravidatie, hypertroop. Zelfs transformkanonnen en paratronprojectors. De boordcomputer, NEMO, het geheel van alle computernetwerken, is verantwoordelijk voor de controle en ondersteuning. Het doel van dit schip: een reis van 20 miljoen jaar naar het verleden om daar te observeren hoe voorgangers van de mensheid door een retroversie (omdraaien van de geschiedenis) een voor het universum gevaarlijke ontwikkeling terug wisten te draaien. “”(Noot: door alleen te observeren willen ze een tijdparadox vermijden).

Tot zover de boeiende en interessante introductie van de Jules Verne ruimtemachine. Het is passend bij deze vorm van avonturenvertellingen dat het project met de Jules Verne succesvol wordt afgesloten en ze veilig en wel, voorzien van de benodigde kennis, weer terugkeren in hun eigen tijd. Wie nieuwsgierig is hoe dat verloopt, moet zich maar abonneren op dit tijdschrift.

De hierbij geplaatste afbeelding geeft de Jules Verne weer.

Gert van 't Wout, april 2019

